

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12 EG genom att ställa ett villkor om ömsesidighet för beviljande av permanent uppehållstillstånd till medborgare från de andra medlemsstaterna, vilka omfattas av artikel 1, punkterna a, c, f, h, i, j i dekret nr 94-221 av den 11 mars 1994 angående villkor för inresa och uppehåll i Frankrike för medborgare från medlemsstaterna i de europeiska gemenskaperna vilka utnyttjar den fria rörligheten för personer.
2. förplikta republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De franska bestämmelserna rörande villkoren för utfärdande av permanenta uppehållstillstånd för medborgare från de andra medlemsstaterna och för deras familjemedlemmar underställer beviljandet av dessa tillstånd ett villkor om ömsesidighet, nämligen att vara medborgare i en medlemsstat som utfärdar permanenta uppehållstillstånd till franska medborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet. Ett sådant villkor strider uppenbarligen mot artikel 12 EG, läst i förening med artiklarna 17 och 18, punkten 1, 39 och 43 EG.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso Administrativo, av den 9 maj 2003 i målet mellan Igor Simutenkov och Statsadvokaten och Kungliga spanska fotbollsförbundet

(Mål C-265/03)

(2003/C 213/20)

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso Administrativo begär genom beslut av den 9 maj 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 17 juni 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Igor Simutenkov och Statsadvokaten och Kungliga spanska fotbollsförbundet beträffande följande fråga:

Utgör artikel 23 i avtalet om partnerskap och samarbete som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Ryska federationen, å andra sidan, undertecknat på Korfu den 24 juni 1994, hinder

mot att ett idrottsförbund på en professionell idrottsutövare som är rysk medborgare och som i likhet med vad som är fallet i föreliggande mål har anställts lagenligt av en spansk fotbollsklubb, tillämpar en bestämmelse enligt vilken klubbarna endast får låta ett begränsat antal spelare från tredje land som inte tillhör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet spela i matcher på nationell nivå?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Högsta domstolen av den 10 april 2003 i målet Lars Erik Staffan Lindberg mot Riksåklagaren

(Mål C-267/03)

(2003/C 213/21)

Högsta domstolen har, genom beslut av den 10 april 2003, som inkommit till domstolens kansli den 18 juni 2003, vänt sig till Europeiska gemenskapernas domstol med begäran om förhandsavgörande i målet Lars Erik Staffan Lindberg mot Riksåklagaren. Högsta domstolen hemställer om förhandsavgörande beträffande följande frågor om tolkningen av rådets direktiv 83/189/EEG⁽¹⁾ (ändrat genom direktiv 88/182/EG⁽²⁾) och Europaparlamentets och rådets direktiv 94/10/EG⁽³⁾ med avseende på de lagändringar i lotterilagen som trädde i kraft den 1 januari 1997.

1. Kan införande i nationell lagstiftning av ett förbud mot användning av en produkt utgöra en sådan teknisk föreskrift som skall anmälas enligt direktivet?
2. Kan införande i nationell lagstiftning av ett förbud mot en tjänst som påverkar användningen av produkten utgöra en sådan teknisk föreskrift som skall anmälas enligt direktivet?
3. Kan en omdefiniering i nationell lagstiftning av en tjänst som har samband med konstruktionen av en produkt utgöra en sådan teknisk föreskrift som skall anmälas enligt direktivet, om den nya definitionen påverkar användningen av produkten?
4. Vilken betydelse för anmälningsskyldigheten enligt direktivet har sådana omständigheter som en övergång i nationell lagstiftning från tillståndskrav till förbud, pro-